

ter den anden, at hr. Villy Søvndal har citeret statsministeren, men kun første halvdel af et udsagn, og synes hr. Villy Søvndal, det er passende at klippe et udsagn over i to stykker og derefter argumentere imod det, som om den sidste del ikke fandtes?

Med hensyn til den modige Venstremand, som hr. Villy Søvndal omtaler, er den pågældende, efter hvad jeg har læst i pressen, ikke medlem af Venstre mere, men er vistnok gået over til De Radikale.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Ja, men derfor kan han jo godt være modig. Man kan jo ikke sige, at fordi han bevæger sig væk fra Venstre og bliver klogere, er han ikke længere modig. Sådan synes jeg slet ikke man kan slutte.

Hvis der kun havde været et eneste udsagn, hvor statsministeren havde sagt, at han var meget sikker på, at der var masseødelæggelsesvåben, kunne man sige: O.k., det var en enkelt gang, han kom til at forløbe sig. Men jeg citerede samtidig det udsagn – som jeg er sikker på fru Gudrun Laub også kan huske med den store interesse, der er for sikkerhedspolitik i Venstre – om, at store skyer driver ind over byerne.

Jeg er også sikker på, at fru Gudrun Laub kan huske alle de Venstrefolk, der har redegjort i milligram for, hvor meget anthrax og hvor mange kemiske stoffer osv. Saddam Hussein havde. Spurgte fru Gudrun Laub aldrig, hvor man havde de oplysninger fra? Var man så sikker i Venstre, at man helt undlod at stille den type kritiske spørgsmål? Er det grunden til, at man i dag står i den misere, at man har vedtaget noget på et grundlag, der helt oplagt ikke var rigtigt? Og er læren af det ikke, at fremover skal fru Gudrun Laub og Venstre være lidt mere indstillet på at stille kritiske spørgsmål?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så kommer det formentlig sidste spørgsmål, og det er fra hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi havde før en diskussion om Kontroludvalget, hvor jeg annoncerede, at Enhedslisten er meget tilfreds med, at vi ikke sidder i Kontroludvalget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF, som jo sidder i Kontroludvalget, hvad SF egentlig mener, de udretter i det udvalg. Vi har hørt, at

hr. Villy Søvndal ikke engang kan fortælle, hvad fru Anne Bastrup foretager sig, når hun er fraværende, selv om hun måske bare er på toiletet. Det kan selvfølgelig være, hun ikke fortæller hr. Villy Søvndal alt, hvad hun foretager sig, men lad det nu ligge. Men hvis det er det eneste, SF og Danmark får ud af det, hvad er så egentlig formålet med, at SF sidder i Kontroludvalget?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, der er brug for den diskussion, som også formanden for Kontroludvalget har annonceret nogle gange, nemlig en diskussion om en langt, langt større åbenhed om, hvad der foregår i det udvalg. Det er jo fuldstændig absurd at have et udvalg i Folketinget, der er lukket i et omfang, der slet ikke kan begrundes med de oplysninger, udvalget får. Selvfølgelig er der nogle fortrolighedshensyn at tage, det ved vi jo alle sammen, men den grad af lukkethed, vi oplever i øjeblikket, er hinsides al fornuft, så i SF vil vi gerne arbejde for, at der bliver åbenhed.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Man kan jo sige, at den store forskel mellem f.eks. Det Udenrigspolitiske Nævn eller Finansudvalget og Kontroludvalget er, at i Det Udenrigspolitiske Nævn og Finansudvalget er fortrolighed noget, der kan bestå i, at de pågældende udvalg giver rådgivning eller træffer beslutninger. Det vil sige, at de har et konkret formål og fører til et eller andet, hvorimod Kontroludvalget fører til ingenting. Kontroludvalget kan ikke tage en sag op i Folketinget, for så har det allerede overtrådt sin tavshedspligt, og det kan ikke engang sige, om det har behandlet en sag eller ikke har behandlet en sag. Derfor er der den meget store forskel.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge, om SF ikke burde overveje, om det egentlig er hensigtsmæssigt, at SF sidder i det udvalg. Man er jo ligesom under permanent mistanke. Når gode folk – SF har været udsat for det – bliver kontaktede af f.eks. folk fra efterretningstjenesten, som synes, at der er et eller andet galt, og fortæller nogle ting, kan man blive udsat for den mistanke, at det er noget, man kan sige, fordi man misbruger fortrolige oplysninger, som er givet i Kontroludvalget.